

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 389, частини другої статті 432 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
15 грудня 2020 року
№ 271-1(П)/2020

Справа № 3-225/2020(542/20)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мойсика Володимира Романовича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича,
Юровської Галини Валентинівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 389, частини другої статті 432 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Денисенко Б.М. із клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3,

частині першій статті 8, частинам першій, другій статті 55, пунктам 1, 8, 9 частини другої статті 129, частині першій статті 129¹ Конституції України (конституційність) положення пункту 2 частини першої статті 389, частини другої статті 432 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з положенням пункту 2 частини першої статті 389 Кодексу учасники справи, а також особи, які не брали участі у справі, якщо суд вирішив питання про їхні права, свободи, інтереси та (або) обов'язки, мають право оскаржити у касаційному порядку „ухвали суду першої інстанції, вказані у пунктах 3, 6, 7, 15, 16, 22, 23, 27, 28, 30, 32 частини першої статті 353 цього Кодексу, після їх перегляду в апеляційному порядку“.

Відповідно до положень частини другої статті 432 Кодексу „суд визнає виконавчий документ таким, що не підлягає виконанню повністю або частково, якщо його було видано помилково або якщо обов'язок боржника відсутній повністю чи частково у зв'язку з його припиненням, добровільним виконанням боржником чи іншою особою або з інших причин“.

Із матеріалів справи вбачається, що Денисенко Б.М. звернувся до Київського апеляційного суду з апеляційною скаргою на ухвалу Макарівського районного суду Київської області від 30 липня 2020 року за заявою Шуляка О.В. про визнання виконавчих документів такими, що не підлягають виконанню.

Київський апеляційний суд, посилаючись на положення частини другої статті 432 Кодексу, постановою від 7 жовтня 2020 року апеляційну скаргу Денисенка Б.М. залишив без задоволення, ухвалу Макарівського районного суду Київської області від 30 липня 2020 року – без змін.

Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду ухвалою від 2 листопада 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Денисенка Б.М. на ухвалу Макарівського районного суду Київської області від 30 липня 2020 року та постанову Київського апеляційного суду від 7 жовтня 2020 року, посилаючись на положення пункту 2 частини першої статті 389 Кодексу, яким не передбачено можливості оскарження у касаційному порядку ухвал про визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що неможливість виконання судового рішення у зв'язку з визнанням виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню, а також неможливість касаційного оскарження ухвали про визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню, порушують його конституційні права на судовий захист, а також на володіння майном (частина перша статті 41, частини перша, друга статті 55 Конституції України).

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційна скарга має містити конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Денисенко Б.М., стверджуючи про неконституційність положень пункту 2 частини першої статті 389, частини другої статті 432 Кодексу, висловлює незгоду із судовими рішеннями, якими виконавчі документи визнані такими, що не підлягають виконанню, та із законодавчим регулюванням питання щодо оскарження в касаційному порядку судових рішень про визнання виконавчого документа таким, що не підлягає виконанню. Однак така незгода не може вважатися належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Денисенка Бориса Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 2 частини першої статті 389, частини другої статті 432 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**